

Sygn. akt II Cz 665/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska – Kocon

SO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa R. W.

przeciwko Powiatowi (...)

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia o kosztach procesu zawartego w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu VII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Mogilnie z dnia 11.06.2015 roku,

sygn. akt VII C 347/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 665/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w VII Zamiejscowym Wydziale Cywilnym z siedzibą w Mogilnie wyrokiem z dnia 11.06.2015 roku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1000 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 01.09.2014 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. W punkcie 3 wyroku odstąpiono od obciążenia pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez powoda.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powód domagał się zasądzenia kwoty 1.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 2 maja 2006 roku. Powództwo podlegało oddaleniu jedynie w zakresie odsetek za okres poprzedzający dzień 01.09.2014 roku tj. datę wniesienia pozwu.

Sąd wskazał, że o kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 102 kpc w zw. z art. 101 kpc, uznając, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa i na pierwszej rozprawie powództwo uznał. Powód nie przedstawił żadnego dowodu, z którego wynikałoby, że przed wytoczeniem powództwa wzywał pozwanego do zapłaty dochodzonej pozvem kwoty.

Dodatkowo Sąd wskazał, iż w sprawie faktycznie nie działał ustanowiony przez powoda pełnomocnik procesowy w osobie radcy prawnego, bowiem wszelkie czynności z podpisaniem pozwu włącznie wykonywał inny pełnomocnik nie będący radcą prawnym działający w ramach stałego zlecenia. W związku z tym w ocenie Sądu Rejonowego nie ma podstaw do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika, który nie podjął w sprawie żadnej czynności, a jego udział w sprawie ograniczył się wyłącznie do przyjęcia pełnomocnictwa od powoda.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód, zarzucając naruszenie przepisów procesowych tj. art. 98 § 1 kpc w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2008 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz art. 109 § 1 kpc i art. 102 kpc, art. 141 § 3 kpc.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 180 zł a także zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda należy uznać za bezzasadne. Sąd Okręgowy podziela w całości stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, w szczególności co do istnienia podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie przepisu art. 101 kpc, zgodnie z którym: „zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu.”

Na wstępie stwierdzić należy, że w świetle doktryny i orzecznictwa pozwany nie daje powodu do wytoczenia powództwa, jeżeli jego stosunek wobec roszczenia powoda, oceniony zgodnie z doświadczeniem życiowym, usprawiedliwia wniosek, że powód uzyskałby zaspokojenie swojego roszczenia bez wytoczenia powództwa. Taka ocena sądu może być dokonana wyłącznie wtedy, gdy pozwany mógł określić swoją postawę w stosunku do zgłaszanego roszczenia (zob. orzeczenie SN z dnia 13 kwietnia 1961 r., IV CZ 23/61, OSNC 1962, nr 3, poz. 100; postanowienie SN z dnia 19 października 1961 r., II CZ 11/61, OSNPG 1962, nr 1-6, poz. 6; postanowienie SN z dnia 22 lutego 1968 r., I CZ 115/67, OSNC 1968, nr 11, poz. 194).

W niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia właśnie z taką sytuacją, bowiem jak wynika ze sprzeciwu od nakazu zapłaty i stanowiska przedstawionego przez pełnomocnika procesowego pozwanego na rozprawie w dniu 28 maja 2015 roku w istocie uznał on powództwo, kwestionując jedynie żądanie w zakresie odsetek, przy czym Sąd Rejonowy orzekł wyrokiem zgodnie ze stanowiskiem pozwanego. Oznacza to, że gdyby powód zamiast wytaczać powództwo wezwał wcześniej pozwanego do zapłaty uzyskałby zaspokojenie w tym samym zakresie w jakim Sąd uwzględnił powództwo.

Nie ma wątpliwości, iż powód nie wystosował wcześniej wezwania do zapłaty, co biorąc pod uwagę szczególny charakter żądania, w ocenie Sądu Okręgowego powinno mieć miejsce. Dołączona do zażalenia kopia odpowiedzi na wezwanie przedsądowe nie dotyczy wezwania wystosowanego w imieniu powoda a innej osoby.

Skoro w takiej w/o sytuacji pozwanemu należy się zwrot kosztów postępowania to tym bardziej może on wnosić o to aby nie obciążano go kosztami powoda nie wnosząc jednocześnie o ich zasądzenie na swoją rzecz.

Wobec tego należy stwierdzić, iż Sąd Rejonowy mógł odstąpić od obciążania pozwanego kosztami procesu w niniejszej sprawie zgodnie z art. 101 kpc.

Inne zarzuty podnoszone w zażaleniu w szczególności dotyczące sposobu doręczania pism procesowych są bezzasadne lub nieistotne w sprawie. Sąd stosował zawsze tą samą formę doręczeń dla powoda, który we właściwym terminie reagował na wezwania, ten sam pełnomocnik nie będący radcą prawnym również wniósł zażalenie. Powód nie

kwestionował prawidłowości doręczeń i kwestia ta nie ma istotnego znaczenia dla zastosowania w niniejszej sprawie art. 101 kpc.

Na marginesie sprawy stwierdzić należy, że nawet gdyby przyjąć inną interpretację zachowania powoda i uznać, iż co do zakresu w jakim wniósł on sprzeciw nie można mówić o uznaniu powództwa, to zaskarżona kwota stanowiła jedynie 15% wartości przedmiotu sporu, a pełnomocnik będący radcą prawnym nie wykonał w sprawie jakiegokolwiek czynności procesowej i w istocie nic nie wskazuje aby w jakimkolwiek zakresie zaangażował się w rozpoznanie niniejszej sprawy, co dawałoby podstawę do zastosowania w w/w zakresie art. 102 kpc na co wskazał również Sąd Rejonowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. jako bezzasadne.